

TRESC:
Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

19 — nr 546 z dnia 29 grudnia 1961 r. w sprawie badania sprawozdań finansowych przedsiębiorstw państwowych za rok 1961 (rok gospodarczy 1961/1962) 33

ZARZĄDZENIE

20 — nr 1 Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 1962 r. w sprawie zasad realizacji i zmian w planie inwestycyjnym na rok 1962 34

19

UCHWAŁA Nr 546 RADY MINISTRÓW

z dnia 29 grudnia 1961 r.

w sprawie badania sprawozdań finansowych przedsiębiorstw państwowych za rok 1961 (rok gospodarczy 1961/1962).

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Badanie sprawozdań finansowych przedsiębiorstw państwowych za rok 1961 (rok gospodarczy 1961/1962) przeprowadzają w trybie określonym przepisami uchwały nr 187 Rady Ministrów z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie rewizji finansowo-księgowej państwowych jednostek organizacyjnych (Monitor Polski z 1959 r. Nr 58, poz. 278 i z 1961 r. Nr 87, poz. 370), zwanej dalej „uchwałą nr 187/59”:

- 1) dyplomowani biegli księgowi bądź
- 2) w przypadkach ustalonych przez zainteresowanych ministrów w porozumieniu z Ministrem Finansów — jednostki lub organy sprawujące bezpośredni nadzór nad przedsiębiorstwem, którego sprawozdanie jest badane.

2. W okresie do dnia 30 czerwca 1962 r. prawa i obowiązki biegłych księgowych mogą przejściowo wykonywać osoby, które złożyły z wynikiem pozytywnym w terminie do dnia 31 grudnia 1961 r. część egzaminu państwowego, o którym mowa w § 50 pkt 3 uchwały nr 187/59.

§ 2. 1. Właściwi ministrowie spowodują opracowanie i skoordynowanie planów badania sprawozdań finansowych:

- 1) przedsiębiorstw podległych, rozliczających się z budżetem centralnym,
- 2) przedsiębiorstw nadzorowanych, rozliczających się z budżetami terenowymi

— mając zwłaszcza na uwadze, aby sprawozdania finansowe przedsiębiorstw szczególnie ważnych badane były w trybie określonym w § 1 ust. 1 pkt 1.

2. Plan badania sprawozdań finansowych powinien zapewniać odpowiedni dobór osób przeprowadzających badanie w celu zabezpieczenia obiektywności ich działania, jak również zapewnić taki rozkład zajęć, aby prace wykonywane przez badającego sprawozdanie finansowe w stałym miejscu zatrudnienia nie uległy istotnym zakłóceniom.

§ 3. 1. Dla umożliwienia prawidłowego i terminowego przeprowadzenia badania sprawozdań finansowych przedsiębiorstw państwowych w trybie nadzoru przez jednostki bezpośrednio nadrzędne (§ 1 ust. 1 pkt 2) upoważnia się właściwych ministrów do ustalenia wykazów zatrudnionych w resorcie osób, uprawnionych do badania sprawozdań finansowych w trybie nadzoru.

2. W wykazach, o których mowa w ust. 1, mogą być zamieszczone osoby zatrudnione w służbie finansowo-księgowej, których kwalifikacje moralne i zawodowe oraz doświad-

czenie gwarantują prawidłowe przeprowadzenie badania sprawozdań finansowych.

3. Osoby objęte wykazem, o którym mowa w ust. 1, mogą być delegowane służbowo do badania w trybie nadzoru sprawozdań finansowych przedsiębiorstw resortu, w którym są zatrudnione.

4. Kierownik jednostki bezpośrednio nadrzędnej nad przedsiębiorstwem, którego sprawozdanie ma być badane w trybie nadzoru — deleguje jedną lub kilka osób objętych wykazem w celu zbadania sprawozdania finansowego zgodnie z planem, o którym mowa w § 2.

5. Należności w razie pełnienia czynności poza zwykłym miejscem pracy (koszty przejazdu, noclegów, diety) osób delegowanych do badania sprawozdań finansowych w trybie nadzoru pokrywa przedsiębiorstwo, którego sprawozdanie jest badane.

§ 4. 1. Osobom badającym sprawozdanie finansowe przedsiębiorstw państwowych w trybie nadzoru przysługuje zryczałtowane wynagrodzenie w wysokości 30% wynagrodzenia, przysługującego za zbadanie sprawozdania finansowego przedsiębiorstwa danej kategorii dyplomowanemu biegłemu księgowemu.

2. Zobowiązuje się właściwych ministrów do wydania zarządzeń dotyczących wypłacania wynagrodzeń, o których mowa w ust. 1.

3. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, pokrywa przedsiębiorstwo, którego sprawozdanie jest badane.

4. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, wypłaca się tylko w przypadku, gdy badanie sprawozdania finansowego przeprowadzone było w siedzibie badanego przedsiębiorstwa, oraz po ustaleniu przez jednostkę bezpośrednio nadrzędną nad przedsiębiorstwem, że protokół, o którym mowa w § 33 ust. 6 uchwały nr 187/59, został sporządzony w sposób prawidłowy.

§ 5. Przepisy niniejszej uchwały dotyczą odpowiednio sprawdzania wyniku roku poprzedzającego porównywalnego do wyniku planowanego na dany rok w przedsiębiorstwach państwowych, czyli tzw. „bazy”, stanowiącej podstawę do obliczania odpisów na fundusz zakładowy i inne fundusze specjalne w roku 1962 (roku gospodarczym 1962/1963).

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

ZARZĄDZENIE Nr 1 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 13 stycznia 1962 r.

w sprawie zasad realizacji i zmian w planie inwestycyjnym na rok 1962.

W związku z ust. 26 części XII uchwały nr 505 Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1961 r. o narodowym planie gospodarczym na 1962 r. zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedłuża się na rok 1962 moc obowiązującą zarządzenia nr 18 Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 lutego 1961 r. w sprawie zasad realizacji i zmian w planie inwestycyjnym na rok 1961 (Monitor Polski Nr 13, poz. 69 i Nr 28, poz. 134) z następującymi zmianami:

- 1) powołane w zarządzeniu lata 1960 i 1961 zmienia się odpowiednio na lata 1961 i 1962, a powołaną uchwałę nr 391 Rady Ministrów z dnia 25 listopada 1960 r. o narodowym planie gospodarczym na 1961 r. zastępuje się uchwałą nr 505 Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1961 r. o narodowym planie gospodarczym na 1962 r.;
- 2) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. 1. Warunkiem realizacji zadań inwestycyjnych polegających na budownictwie inwestycyjnym jest posiadanie przez jednostkę inwestującą zatwierdzonego projektu wstępnego wraz ze zbiorczym zestawieniem kosztów oraz posiadanie na dzień 31 grudnia 1961 r. zatwierdzonej dokumentacji techniczno-roboczej:

— w zakresie budownictwa ogólnego — dla poszczególnych obiektów, przewidzianych do realizacji w 1962 r.,

— w zakresie pozostałych form budownictwa (tj. przemysłowego, lądowo-inżynierskiego, wodno-inżynierskiego itp.) — dla zakresu rzeczowego objętego planem inwestycyjnym na 1962 r., o ile szczególne przepisy, wydane przez właściwych ministrów w porozumieniu z Komisją Planowania przy Radzie Ministrów oraz z Komitetem Budownictwa, Urbanistyki i Architektury, nie stanowią inaczej.

2. W stosunku do inwestycji rolnych wymaganie posiadania zatwierdzonej dokumentacji projektowo-kosztorysowej obowiązuje w zakresie ustalonym w odrębnych przepisach przez Ministra Rolnictwa w uzgodnieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów oraz z Przewodniczącym Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury.
3. Przepis ust. 1 nie dotyczy inwestycji przedsiębiorstw, dla których obowiązuje posiadanie przez inwestora przed przystąpieniem do realizacji pełnej dokumentacji projektowo-kosztorysowej na całość zadania inwestycyjnego.
4. Zadania inwestycyjne nie posiadające zatwierdzonych na dzień 1 stycznia 1962 r. projektów wstępnych nie mogą być realizowane, z wyjątkiem inwestycji objętych wykazem zatwierdzonym przez Radę Ministrów, stanowiącym załącznik nr 22 do uchwały nr 505 Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1961 r. o narodowym planie gospodarczym na 1962 r., oraz inwestycji, które na wniosek Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów zostaną dodatkowo włączone przez Prezesa Rady Ministrów do wyżej wymienionego wykazu.

5. Nowo rozpoczynane zadania inwestycyjne, wprowadzone do planu na podstawie uchwały nr 505 Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1961 r. o narodowym planie gospodarczym na 1962 r., pomimo braku projektów wstępnych mogą być finansowane przez bank do czasu zatwierdzenia projektu wstępnego wyłącznie w zakresie nakładów przewidzianych na opracowanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej oraz na roboty przygotowawcze, związane z zagospodarowaniem terenu budowy. Jeżeli zatwierdzenie projektu wstępnego nastąpi po terminie ustalonym uchwałą Rady Ministrów, rozpoczęcie robót budowlano-montażowych może nastąpić jedynie na podstawie zgody Prezesa Rady Ministrów. Kontynuowane zadania inwestycyjne włączone do planu pomimo braku projektów wstępnych mogą być realizowane do czasu zatwierdzenia projektu wstępnego na podstawie dokumentacji techniczno-roboczej wyłącznie w zakresie obiektów produkcyjnych podstawowych i pomocniczych. Jeśli w terminie określonym w wykazie, o którym mowa w ust. 4, nie nastąpi dostarczenie zatwierdzonego projektu wstępnego, bank wstrzymuje finansowanie. Wznowienie finansowania może nastąpić na podstawie decyzji Prezesa Rady Ministrów.

6. W razie braku dokumentacji projektowo-kosztorysowej w zakresie ustalonym w ust. 1 banki blokują środki finansowe przewidziane w planach rzeczowo-finansowych w wysokości odpowiadającej wielkości nakładów na roboty budowlano-montażowe, dla których inwestor nie posiada wymaganej dokumentacji projektowo-kosztorysowej, z wyjątkiem inwestycji rolnych, w zakresie których obowiązują zasady określone przez Ministra Rolnictwa w odrębnych przepisach. W zakresie inwestycji o dokumentacji jednostadiowej bank blokuje środki na zasadach stosowanych przy blokadzie środków z powodu braku dokumentacji techniczno-roboczej.

7. Odblokowanie środków przez bank następuje sukcesywnie w miarę uzupełnienia brakującej dokumentacji techniczno-roboczej, nie później jednak niż do dnia 31 marca 1962 r. Po tym terminie odblokowanie środków może nastąpić na podstawie decyzji Prezesa Rady Ministrów.”;

3) w § 2:

a) w ust. 1 termin „28 lutego 1961 r.” zastępuje się terminem „31 stycznia 1962 r.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Pozostałością rezerw poślizgowych dysponuje właściwy minister (prezydium wojewódzkiej rady narodowej), który może środki z tych rezerw przeznaczyć na dofinansowanie zadań objętych planem na 1962 r., przede wszystkim tych, które mogą być ukończone w 1962 r. bez względu na ich przynależność do określonej grupy inwestycji.”;

4) § 3 skreśla się;

5) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. 1. Ministrowie i prezydium wojewódzkich rad narodowych powinni sprawdzić prawidłowość podziału na poszczególne zadania inwestycyjne i dokonać odpowiednich korekt w spisach zadań w porozumieniu z bankami finansującymi inwestycje.

2. Korekty, o których mowa w ust. 1, wprowadzone w ramach spisu zadań inwestycji centralnych, z wyjątkiem formalno-porządkowych, wymagają akceptacji Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.”;

6) w § 5 ust. 5 termin „30 kwietnia 1961 r.” zastępuje się terminem „31 marca 1962 r.”;

7) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. 1. W stosunku do planu inwestycyjnego na 1962 r. wprowadza się zakaz dokonywania — w toku jego realizacji — zmian polegających na:

1) zwiększaniu ogólnych rozmiarów nakładów oraz robót budowlano-montażowych, określonych w uchwale nr 505 Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1961 r. o narodowym planie gospodarczym na 1962 r.,

2) przenoszeniu nakładów inwestycyjnych pomiędzy poszczególnymi grupami inwestycji, z wyjątkiem następujących przypadków:

a) zmian, dokonywanych w celu pokrycia poślizgu rzeczowego z 1961 r. zgodnie z § 2 ust. 4,

b) przenoszenia nakładów z rezerw resortowych lub wojewódzkich (poślizgowych oraz celowych),

c) przenoszenia udziałów w kosztach budowy urządzeń komunalnych oraz udziałów w kosztach budowy inwestycji wspólnych,

d) zmian formalnych;

powyższe zmiany przeprowadza właściwy minister (prezydium wojewódzkiej rady narodowej);

3) zmniejszaniu nakładów i ograniczaniu zakresu rzeczowego inwestycji centralnych priorytetowych (zgodnie z wykazem stanowiącym załącznik nr 15 do uchwały nr 505 Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1961 r. o narodowym planie gospodarczym na 1962 r.); nie dotyczy to zmniejszeń nakładów wynikających z rewizji oszczędnościowej dokumentacji projektowo-kosztorysowej,

4) włączaniu i rozpoczynaniu w ciągu roku nowych inwestycji centralnych polegających na budownictwie inwestycyjnym, nie objętych spisami zadań inwestycyjnych na 1962 r., z wyjątkiem przypadków określonych w dalszych przepisach niniejszego zarządzenia,

5) przenoszeniu nakładów inwestycyjnych:
— z zakupów maszyn, urządzeń, sprzętu i inwentarza oraz z innych nakładów na roboty budowlano-montażowe,
— z inwestycji produkcyjnych na inwestycje nieprodukcyjne,

6) przenoszeniu nakładów z inwestycji planu centralnego na inwestycje planów terenowych, z wyjątkiem przypadków określonych w dalszych przepisach niniejszego zarządzenia,

7) przenoszeniu nakładów z inwestycji, które są przewidziane do oddania do użytku w 1962 r., o ile by to spowodowało opóźnienie w oddaniu ich do użytku,

8) przenoszeniu na inne cele nakładów przeznaczonych na zakup statków morskich i tabóru kolejowego.

2. Zakaz zawarty w ust. 1 pkt 3 nie dotyczy zmian dokonywanych pomiędzy poszczególnymi zadaniami inwestycyjnymi wydzielonymi w ramach inwestycji, dla której jako całości został nadany priorytet, pod warunkiem że zmiany te nie naruszają ustalonych terminów oddawania obiektów do użytku.”;

8) w § 7:

a) w ust. 1 wyrazy „§ 6 pkt 6” zastępuje się wyrazami „§ 6 ust. 1 pkt 6”;

b) w ust. 1 pkt 1 wyrazy „część XI” zastępuje się wyrazami „część XII”, a w ust. 2 wyrazy „cz. XI” zastępuje się wyrazami „części XII”,

c) w ust. 4 po wyrazach „z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów” skreśla się wyrazy „i Ministrem Finansów”,

d) w ust. 7 wyrazy „Prezesa Rady Ministrów, wydanej na wniosek właściwego ministra, zaopiniowany przez Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów” zastępuje się wyrazami „Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, wydanej na wniosek właściwego ministra”;

9) w § 8 wyrazy „1962 r.” zastępuje się wyrazami „1963 r.”;

10) § 9 otrzymuje brzmienie:

„§ 9. 1. Ministrowie i kierownicy urzędów centralnych — w ramach ogólnych limitów i limitów robót budowlano-montażowych ustalonych dla inwestycji centralnych — mogą dokonywać zmian pomiędzy zadaniami inwestycyjnymi, z zachowaniem przepisów § 6.

2. Uchwały Rady Ministrów wymaga:

1) zwiększenie ogólnych rozmiarów nakładów inwestycyjnych oraz rozmiarów robót budowlano-montażowych,
2) wprowadzenie do spisu zadań nowej inwestycji centralnej, polegającej na budownictwie inwestycyjnym.

3. Przepis ust. 2 nie dotyczy:

1) przypadków określonych w uchwale nr 505 Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1961 r. o narodowym planie gospodarczym na 1962 r., która upoważniła Prezesa Rady Ministrów do zwiększania i włączania inwestycji o wartości kosztorysowej nie przekraczającej 10 mln zł,

2) wprowadzania nowych inwestycji centralnych, polegających wyłącznie na zakupach gotowych dóbr inwestycyjnych,

3) włączeń inwestycji zawinkulowanych w rezerwach resortowych lub w rezerwie będącej do dyspozycji Prezesa Rady Ministrów,

4) zmian organizacyjnych i przeniesień zadań pomiędzy inwestorami zgodnie z ich zakresem działania,

5) innych zmian formalnych.”;

11) w § 11 skreśla się ust. 2;

12) § 14 skreśla się;

13) tytuł części VII oraz § 18 skreśla się;

14) w tytule części VIII dodaje się na końcu wyrazy „i wspólnych”;

15) w § 19:

a) w ust. 1 termin „28 lutego 1961 r.” zastępuje się terminem „31 stycznia 1962 r.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:
„1a. Przepis ust. 1 dotyczy również przeniesień limi-

tów i środków z tytułu udziałów w inwestycjach wspólnych na rzecz inwestorów realizujących inwestycje zarówno w ramach planu centralnego, jak i terenowego.

- 1b. Udziały w inwestycjach komunalnych lub wspólnych, finansowane z funduszy inwestycyjno-remontowych, przed przekazaniem właściwej radzie narodowej lub innemu inwestorowi realizującemu inwestycje, powinny być ujęte w planach sfinansowania inwestycji i kapitalnych remontów przedsiębiorstw i zarejestrowane przez bank. Otrzymane przez radę narodową (lub inwestora zastępczego) środki stanowią podstawę do zwiększenia jej limitu inwestycyjnego.”;

16) § 20 otrzymuje brzmienie:

„§ 20. 1. Zmiany formalne wynikające ze zmian organizacyjnych lub z przekazywania zadań rzeczowych pomiędzy inwestorami, a także przeniesień limitów i środków z tytułu np. udziałów w wyposażeniu punktów usługowych i handlowych budowanych przez wojewódzkie rady narodowe, obiektów zastępczych, izb zastępczych itp. dokonywane są:

- 1) w zakresie planu centralnego:
 - a) przez ministra, gdy zainteresowani inwestorzy nadzorowani są przez jednostki podległe ministrowi,
 - b) przez właściwe jednostki nadrzędne, jeśli zmiany są dokonywane pomiędzy nadzorowanymi inwestorami,
 - c) przez właściwych ministrów w porozumieniu z Ministrem Finansów — gdy zainteresowani inwestorzy podlegają różnym ministrom;
- 2) w zakresie planu terenowego:
 - a) przez prezydium właściwej rady narodowej — jeśli zmiany dotyczą podległych inwestorów,

b) przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej — w pozostałych przypadkach.

2. Zmiany formalne pomiędzy planem centralnym a planami terenowymi dokonywane są na podstawie zgody właściwych ministrów i zainteresowanych prezydiów wojewódzkich rad narodowych.
3. Zmiany formalne pomiędzy województwami dokonywane są na podstawie zgody zainteresowanych prezydiów wojewódzkich rad narodowych.
4. Do zmian formalnych zalicza się również zmiany polegające na skorygowaniu błędnego zakwalifikowania inwestycji do poszczególnych grup.
5. Ministrowie oraz prezydium wojewódzkich rad narodowych obowiązani są zawiadamiać Komisję Planowania przy Radzie Ministrów oraz centralę Banku Inwestycyjnego o dokonywanych przesunięciach limitów pomiędzy ministerstwami (urzędami centralnymi) oraz województwami.”;

17) po § 20 wprowadza się § 20a w brzmieniu:

„§ 20a. Wszelkie zmiany dokonywane w planie inwestycyjnym w trybie niniejszego zarządzenia, o ile powodują zmiany w budżecie centralnym lub też przeniesienie środków budżetowych pomiędzy budżetem centralnym a budżetami terenowymi, a także pomiędzy poszczególnymi województwami, mogą być dokonywane po uprzednim uzyskaniu zgody Ministra Finansów.”;

18) w § 22 dodaje się na końcu zdanie w brzmieniu „Powyższe postanowienia nie dotyczą inwestycji przedsiębiorstw”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1962 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Reklamacje z powodu nedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Oplata za prenumeratę Monitora Polskiego wynosi: rocznie 75,— zł, półrocznie 45,— zł.

Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od I.I) lub na okres półroczny (od I.I i od I.VII). Oplata powinna być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty, a więc za okres roczny lub za I półrocze — do dnia 30 listopada, za II półrocze — do dnia 31 maja. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem. Jednostki na rozrachunku gospodarczym i inni abonenci powinni dokonać wpłat za prenumeratę na konto Narodowego Banku Polskiego, Oddział IV Miejski, Warszawa, nr 1528-91-993, cz. 3, dz. 7, rozdz. 4 § 5, poz. A. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Monitora Polskiego

Pojedyncze egzemplarze Monitora Polskiego nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Krakowskie Przedmieście 50, w punktach sprzedaży w Warszawie: „Dom Książki”, Księgarnia Prawno-Ekonomiczna, ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Kielcach, Koszalinie, Łodzi, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Czesłochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.